

til efter den Læst, at vi allesammen saa omtrent vilde gøre Fyldest, naar vi var Bogholderere. Kan vi skrive af og kan vi tale efter, saa er det godt. Det er jo dog de Egenskaber, som, naar man i det hele taget taler om værdifulde menneskelige Egenskaber, er de ringeste, medens derimod det at kunne frembringe noget Nyt, der duer, er det, som Livet hver eneste Dag kræver af den, vi virkelig skal have Respekt for, og et Opdragelsessystem duer ikke, hvis det ikke netop sætter sig som Maal at opdrage, hvor Betingelserne er til Stede, de særlig værdifulde Egenskaber hos hvert enkelt Menneske. Jeg vil derfor lægge et godt Ord ind hos det høje Ting for, at man stiller sig villigt til Nedsættelsen af en saadan stor Kommission, som skulde have til Opgave at udfinde, hvorledes et virkelig tidsmæssigt, rationelt Opdragelsessystem bør opbygges. Det er vi alle interesserede i. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, her har en ganske særlig Interesse, fordi de fattige er de fleste og lider mest, naar deres Opdragelse forsømmes, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de rige, som udnytter de fattige i deres daglige Arbejde, og som tjener deres Formuer ved at benytte de mindre bemidlede Arbejdskraft, de er selv interesserede i, at vor Folkeopdragelse er saa god som muligt, for jo bedre den er, desto større er den samlede Mængde af materielle og aandelige Værdier, vort Folk kan frembringe i en given Tid. Det er derfor mit Ideal, at det danske Folk igen skulde blive det førende Folk med Hensyn til Folkeopdragelse, og der kan ikke tænkes noget gunstigere Tidspunkt til at paa tage sig denne Opgave end nu, hvor næsten hele den øvrige Verden er optaget af Ødelæggelsens Gerning. Hvad vilde det ikke være for et Eksempel for Alverden, hvis vi Danske i dette Øjeblik satte os den Opgave gennem grundige saglige Undersøgelser at finde den Fremgangsmaade, der er den rationelleste, naar det drejer sig om at opdrage Mennesker til at frembringe Livsværdier. Derfor er det mit Haab, at den højtærede Undervisningsminister maa have en heldig Haand paa dette Punkt.

Til Slut vil jeg gerne, skønt jeg nok ved, at jeg lægger længe Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, have Lov til at gøre nogle korte Bemærkninger angaaende Grønland. Ærede Medlemmer vil erindre, at jeg drog dette Spørgsmaal frem i Debatten om de vestindiske Øer og fremsatte nogle Synspunkter angaaende Grøn-

lands sandsynlige Betydning i Fremtiden, og det kan derfor heller ikke regnes til Last, at jeg nu gør det høje Ting opmærksom paa, at den berømte Polarforsker Peary for ganske nylig har udtalt sig paa væsentlige Punkter nøjagtig i samme Retning, som mine Udtalelser gik. Peary mener netop, ganske som jeg gjorde gældende, at Grønland er et Fremtidsland, hvis Værdi langtfra endnu er rigtig erkendt. Der er ikke alene Kul, Kryolit og Grafit paa Grønland, siger han, men maaske ogsaa Guld, foruden andre værdifulde Mineralier. Han føjer til, at der er talrige Strømme med stærk Fart, hvis Kraft kan omsættes i Elektricitet, og vi behøver kun at se hen til Norge eller Sverige for at se, hvilke enorme Kræfter saadanne rindende Strømme indeholder; alene en enkelt af de norske Fosser leverer flere Gange saa mange Hestekræfter, som hele den danske Industri bruger. Endvidere gør Peary opmærksom paa, at der er store Muligheder for Udviklingen af Fiskeriet og Husdyrbruget i Grønland, og dernæst føjer han til, at Sydgrønland egner sig fortrinligt til Anlæg af en Havn i Handelens Interesse og til Basis for Flyvemaskiner. Han gør ganske vist desuden den for os højst ubehagelige Betragtning gældende, at de amerikanske Fristater burde eje Grønland. Det er imidlertid en Betragtning, som heldigvis, saaledes som Forholdene ligger, ikke har nogen aktuel Betydning; thi de forenede Stater har jo givet os det Tilsagn, at de vil anerkende Danmarks Højhedsret over hele Grønland, og de gaar selvfølgelig ikke fra det givne Tilsagn. Derfor lægger jeg Vægt paa, at denne særdeles sagkyndige Polarkender har givet mig Ret i alle de Betragtninger, jeg tidligere har gjort gældende her.

Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvilke Tanker Ministeren har gjort sig med Hensyn til den Maade, hvorpaa man skal stræbe at udnytte Grønland i den nærmeste Fremtid. Da der er kommet saa mange Penge til Landet, tror jeg ikke, det vil være vanskeligt at faa Kapital til Grønland, naar blot man belærer Befolkningen om, hvilke Fremtidsmuligheder der findes. Men for at Kapitalen kan tænkes at strømme dertil, er det en Nødvendighed, at Forholdene i Grønland ordnes, og her er der, det indrømmer jeg, nogle betydelige Vanskeligheder at overvinde. Danmarks Politik overfor Grønland har været karakteriseret derved, at man fremfor alt har villet bevare Grønlands oprindelige Befolkning, Grønlænderne. Men